

Toplumumuz Ve İnsan Yapımız

– EDİP GÜL · 28 Haziran 2022

TOPLUMUMUZ VE İNSAN YAPIMIZ

Hayatımız pamuk ipliğine bağlı. Her an ölümle karşı karşıyayız. Ölüm bize ne uzak/ölüm bize ne yakın/ölümsüzlüğü tattık /bize ne yapsın ölüm' diyen şairi anmak gerekecek burada. O da kanser gibi amansız bir hastalıktan ölmüştü. (Mehmet Akif İnan)

Bir yandan hastalıklar, diğer yandan toplumumuz için bir vakıa haline gelen intihar vakaları, öldürmeler hayatta kalmamızı oldukça zorlaştırmakta. Toplumunu saran mutsuzluğun yol açtığı depresyon en büyük tehlike. Hayattan zevk almayan, alamayan toplum ne denli zenginleşirse zenginleşsin bir değer ifade etmiyor.

O halde ne yapmalıyız. Bunca yıldır dini değerlerin yozlaşması, hayatın alabildiğine maddileşmesi, insanların sözde inançlı ama özde maddeci bir kişiliğe düşmeleri her şeyi berbat eden bir durum. Ne denli ekonomik olanaklara kavuşursa kavuşsun mutlu olamıyor, yaşama sevincini hissedemiyor insan. Her şeyiyle Batılaşmış, maddeci bir felsefeyle yaşamaya başlamış bir Müslüman toplum, adı ne denli Müslüman olursa olsun gerçekte maddeci bir kişiliktir, erdemden ve yardımlaşma duygusundan uzak bu kişilik yapısı kendi kendisinin canavarı haline gelebiliyor.

Cömertlik ve fakirleri koruma, yardımlaşma duygusundan uzak, bencil yaşama duygusuna sahip insanın yaşama sevinci duyması imkansız. İyilik yapma ve bununla yaşama aşkına kavuşamamış insan tipi her zaman için kendi kendine zararlı bir varlık haline gelmesi mümkün.

Osmanlı toplumunun vakıf anlayışının yaygın oluşunu düşünürsek, bu gün bu anlayışa tekrar geri dönülmesinin ne kadar önemli olduğunu –bir az sosyolojik okuma yaparsak- anlayabileceğimiz açıktır. Günümüzün insanı batı tipi kurgulanmış, zavallı, bencil, tüketici, hırslı, egoist ve hedonist yapıdadır. Hazcı insan tipi sonunda yaşama sevincini tüketmektedir. Bu da toplumumuzun geleceğini, insan yapımızı tehdit eden en büyük sorundur.

Ahmet Kemal